

[Hauch.]

jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Landbrugsminister, naar han vil rette et Angreb som det, der her er sket, drøfter disse Spørgsmaal med sit Personale i Ministeriet. Der skete en Henvendelse til Ministeriet i den Anledning ved en Deputation, der bestod af Driftsbestyrer Hougaard, Formanden for „Nørrehedens Mergelselskab“, Hr. Gaardejer Bredegaard, samt Hr. Folketingsmand Mortensen og det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen). Denne Deputation havde anmodet Direktør Westergaard om at være til Stede ved Forhandlingen, og Resultatet af denne Forhandling i Ministeriet blev ganske kort, at Banen fik sit Ønske opfyldt om at blive ved med at køre til Takster, der ikke svarede til de Krav, Ministeriet havde stillet overfor de andre Privatbaner. Naar det er Tilfældet, synes jeg, den højtærede Landbrugsministers Angreb paa Hedeselskabet i Forbindelse med dette Forhold ikke alene bliver spinkelt, men at det falder fuldkomment til Jorden.

Jeg ser af den Forhandling, der har været ført i det høje Folketing, at den højtærede Minister har gjort meget ud af dette Forhold for derigennem at paapege, at Hedeselskabet har gjort sig skyldigt i Pligtforømmelse. Jeg maa maaske i al Stilfærdighed sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg tror, han, inden han en anden Gang angriber, vil gøre klogt i at undersøge, om der nu ogsaa er Grundlag for et Angreb, for i det foreliggende Tilfælde er der ikke Gnist af Grundlag for Angreb, saa meget mindre som en Opklaring af Forholdet viser, at naar denne Bane ikke kom til at køre Mergel paa de samme Vilkaar som de andre Baner, var det paa Grundlag af den Forhandling, der har fundet Sted i Landbrugsministeriet. Den højtærede Landbrugsminister kan sige, at han ikke vidste det, men jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt, for i det Øjeblik Ministeren vil rette et Angreb paa en Institution paa et saa betydningsfuldt og væsentligt Punkt som dette, bør han dog have forhandlet med sit Personale i Ministeriet og undersøgt, om det nu ogsaa er fuldt ud holdbart at rette Angreb paa det foreliggende Grundlag. Jeg tilbageviser dette Angreb som ganske ubeføjet, og den højtærede Minister kan her hos mig — hvis han maatte ønske det — faa det fornødne Bevismateriale til at godtgøre, at denne hans Udtalelse savner enhver Baggrund.

Endelig siger den højtærede Landbrugsminister i sin Tale i det høje Folketing — det findes Sp. 6886 —, at Hedeselskabet er et udmærket Selskab. Hede-

selskabet kan jo kun glæde sig ved, at den højtærede Minister dog trods alt mener, at Hedeselskabet er et udmærket Selskab.

„Men,“ tilføjer Ministeren, „det repræsenterer fortrinsvis visse Dele af Jylland, og det viser sig ved Fordelingen ikke mindst af dette Statstilskud, at man efter mit Skøn ikke øver Ret og Skel overfor de forskellige Landmænd.“ Jeg vil gaa ud fra, at den højtærede Landbrugsminister, da han fremsatte denne Udtalelse, ikke rigtig har været klar over Dybden og Omfanget af den Beskyldning, som her rettes imod Selskabet og dets Ledelse, og jeg vil haabe og tro, at den højtærede Minister er villig til at tage denne Udtalelse tilbage. Det forekommer mig, at der ikke er Baggrund for den — i hvert Fald er der ikke Baggrund for den efter det Kendskab, jeg har —, og jeg blev meget opskræmt over Meddelelsen herom, for jeg maatte dog gaa ud fra, at den højtærede Minister, inden han fremsatte en Udtalelse af en saa voldsom Karakter som denne, maatte have et Bevismateriale at støtte sig til. Det er muligt, at den højtærede Landbrugsminister har et saadant Bevismateriale, men dersom han har det, maa jeg meget indtrængende henstille til ham at fremkomme med det. Der er saa meget mere Grund dertil, som det maa rettes, dersom det virkelig forholder sig saaledes, at det danske Hedeselskabs ledende Mænd ikke gør Ret og Skel overfor de forskellige Landmænd, og jeg kan tilsige Ministeren al den Bistand, som Grundforbedringsudvalget og jeg tør sige hele Hedeselskabets Bestyrelse er i Stand til at yde den højtærede Landbrugsminister, dersom der er noget her, som er forkert. Det havde maaske været mere hensynsfuldt og mere lempeligt, om Landbrugsministeren havde optaget Forhandling med Hedeselskabets Ledelse herom, men det er nu ikke sket. Sagen er fremført offentligt, derfor maa vi ogsaa behandle den offentligt. Dersom Landbrugsministeren kan paavise, at der foreligger noget forkert, tør jeg tilsige ham Ledelsens ubetingede, absolutte Bistand til at faa det ændret omgaaende.

Jeg beklager i og for sig rent personligt — det vil jeg ikke lægge Skjul paa —, at det har været nødvendigt for mig at fremsætte disse Udtalelser i det høje Landsting, men den højtærede Landbrugsminister maa vide, at paa den Foranledning, som Ministeren har givet, var det nødvendigt. Det var nødvendigt af Hensyn